

Wojciech Kuczkowski, Maria Krygier

Stronno, gm. Dobrcz, woj. bydgoskie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 12, 99-100

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W b. r. prowadzono również dalsze badania specjalistyczne. I tak dr Bolesław Nowaczyk z Zakładu Geomorfologii Instytutu Geografii UAM wykonał badania geomorfologiczne w obrębie rynny Jezior Żnińskich opracowując mapę geomorfologiczną całego mikroregionu.

Badania będą kontynuowane.

STROBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski. Finansował je WKZ w Sieradzu. Szósty sezon badań. Osada obronna kultury łużyckiej z okresu halztackiego D i z wczesnego okresu lateńskiego /550-300 p. n. e. /.

Badania były kontynuacją prac wykopaliskowych prowadzonych w latach 1965 i 1974-1977.

Stanowisko położone jest na północnym skraju wsi Strobín w odległości 30 m na zachód od drogi Konopnica-Osjaków. Badania objęły obszar 1 050 m², usytuowany w zachodniej części osady. Odkryto dalszy ciąg umocnień obronnych o konstrukcji skrzyniowej. Wypełnisko wału zawierało fragmenty bierwion, duże ilości przepalanej gliny i węgla drzewnego oraz ułamki naczyń typowych dla górnośląsko-małopolskiej grupy kultury łużyckiej /podgrupy kępińskiej/.

W zachodniej części osady, w odległości 20 m od wewnętrznego lica wału, odkryto ślady dwóch chat. Chata nr 4 o wymiarach 8,3x3,8 z paleniskiem w centralnej części, zawierała w swym wnętrzu nóż brązowy, przęślik gliniany, fragmenty żelaznego żuźla oraz ułamki kilkudziesięciu naczyń. Chata nr 5 była nieco mniejsza /6,5x3,5 m/. W jej wnętrzu odkryto także palenisko usytuowane centralnie, inwentarz składał się wyłącznie z fragmentów rozbitych naczyń. Na obrzeżu obydwóch chat stwierdzono ślady po dołkach słupowych. Warstwa kulturowa w/w obiektów mieszkalnych sięgała do głębokości 170 cm.

Ceramika odkryta w osypisku wału i we wnętrzu obiektów mieszkalnych pozwala datować osadę na okres halztacki D i na wczesny okres lateński.

STRONNO, gm. Dobrcz
woj. bydgoskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Bydgoszczy

Badaniami kierował mgr Wojciech Kuczkowski. Udział wzięli mgr Maria Krygier. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej z okresu halasztackiego i lateńskiego.

Stanowisko położone jest na terenie gospodarstwa Witolda Nitza, przy drodze Koronowo-Wiółki. W 1974 roku odkryto na tym terenie grób skrzynkowy, zawierający 3 popielnice.

Badaniami objęto powierzchnię około 8 arów. W wykopie XX, na głębokości około 25 cm pod powierzchnią gruntu odkryto pozostałości paleniska ciałopalnego, o kształcie owalnym, w przekroju soczewkowane, o wymiarach 110 x 160 cm. Zbudowane było z dużej ilości średniej wielkości kamieni, w większości ciętych. W obrębie kamieni i pod nimi, zalegała warstwa ciemnej, przepalanej ziemi /grubości 35 cm./. Kamienie noszą ślady przepalenia w ogniu. W warstwach przepalanej ziemi znajdowały się nieliczne fragmenty wtórnie przepalanej ceramiki oraz przepalone kości ludzkie. W pozostałych wykopach sondażowych, w warstwach przemieżanej ziemi znaleziono fragmenty ceramiki, którą datować można na okres halasztacki i lateński.

Badania będą kontynuowane.

SUCHODÓŁ, gm. Brody
woj. zielonogórskie
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadził dr Adam Kołodziejski. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej z epoki brązu i okresu halasztackiego.

Stanowisko położone jest na północno-zachodnim brzegu Jeziora Suchodół, na niewielkim półwyspie. Badania podjęto ze względu na niszczenie stanowiska intensywną uprawą leśną. Przeprowadzono jedynie wstępne prace rozpoznawcze, zakładając dwa wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 55 m². Wykop 1 zlokalizowano na największym obniżeniu terenu, w pobliżu brzegu jeziora, dążąc do uchwycenia ewentualnych śladów umocnień obronnych. Wynik był negatywny. Ujawniono jedynie wyklínującą się warstwę kulturową. Wykop 2 usytuowany w wyższej partii półwyspu, bliżej domniemanego centrum osady, ujawnił niezwykle intensywną warstwę kulturową o miąższości około 2 m. Nie dotarto do calca ze względu na występujące już na tym poziomie lustro wody. Pozyskano natomiast bardzo dużą ilość ceramiki i kości zwierzęcych